

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ ผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผลและนำเสนอ ข้อเสนอแนะ ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 โรงเรียนวัดเลียบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้และออทิซึม และทดสอบความสามารถทางเชาว์ปัญญา โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางเชาว์ปัญญา สำหรับเด็กอายุ 2-15 ปี สร้างขึ้นโดยฝ่ายจิตวิทยา กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 60 นาที รวม 22 ครั้ง โดยใช้เนื้อหาคำศัพท์พื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ของกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แบบแผนการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.8-1.0 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 1.0 ทุกข้อ และแบบฝึกการอ่านคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.8-1.0 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน คือ สถิตินอนพาราเมตริก ของ วิลคอกซอน (Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test)

สรุป

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ อยู่ในระดับดีมาก
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 คือ หลังการเรียนนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ พบว่า ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ มีขั้นตอนการสอนเป็นไปตามหลักการสอนอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือการสอนอ่านเป็นคำๆ (ผดุง อารยะวิญญู, 2546) มีภาพประกอบคำทุกคำ มีการเล่นเกมจับคู่ภาพกับภาพ ภาพกับคำ และคำกับคำ และในทุกกิจกรรมนักเรียนต้องออกเสียงอ่านคำนั้นๆ ซ้ำๆ หลายครั้ง นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมได้ถูกต้อง ก็ให้การเสริมแรงด้วยการชมเชยและให้รางวัล หากนักเรียนทำไม่ได้ก็ให้กำลังใจและคอยช่วยเหลือ จนกว่านักเรียนจะสามารถทำได้ด้วยตนเอง และเมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมในแบบฝึกการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ซึ่งเป็นแบบฝึกที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายากมีภาพประกอบชัดเจนสวยงาม แบบฝึกมีการแยกหมวดหมู่คำเป็นเรื่อง ๆ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ในระดับดีมาก

ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับ ศศิธร ธัญญเจริญ (2552) และผดุง อารยะวิญญู (2546) ได้กล่าวว่า วิธีสอนอ่านเป็นคำและใช้ภาพประกอบ เป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการสอนอ่านนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพราะนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีการเชื่อมโยงคำกับภาพ มีการรับรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้นโดยดูภาพประกอบตามไปด้วย การสอนอ่านเป็นคำเป็นวิธีที่เหมาะสมวิธีหนึ่งในการสอนนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาไทย โดยให้นักเรียนอ่านตามครูโดยยังไม่ต้องประสมคำ และคำที่นำมาสอนควรเป็นคำง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และยังคงสอดคล้องกับทฤษฎีการสอนอ่านเป็นคำ ของนักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ ดังที่เยาวภา เดชะคุปต์ (2542) กล่าวว่าไว้ว่า ทฤษฎีกลุ่มเกสตัลท์ เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มพัฒนาการทางสติปัญญา ที่เน้นการรับรู้โดยรวมมากกว่าที่จะมุ่งเน้นส่วนย่อย ๆ นำไปปรับใช้กับการจัดการศึกษาโดยการสอนเน้นภาพรวมโดยเฉพาะการสอนภาษา ควรเน้นให้นักเรียนเห็นคำ หรือประโยคมากกว่าการสะกดคำ และสอดคล้องกับข้อเสนอของกรมสุขภาพจิต (2547) ที่ได้เสนอหลักการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่า นักเรียนต้องการกำลังใจจากครูอย่างสม่ำเสมอ คำชมจากครูเป็นสิ่งสำคัญ เพียงแต่ครูพูดว่า “ดี ดีมาก ถูกต้อง” หรือแม้แต่ให้ “แต้มดาว” จะช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจและพยายามมากขึ้น และผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศศิธร ธัญญเจริญ (2552) พบว่าหลังการสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านคำประสมสระเดี่ยวสูงกว่าก่อนสอน และ อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546) กล่าวว่า จากผลการ ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำ มีความสามารถอ่านคำหลังการสอนอ่านเป็นคำ สูงกว่า ก่อนการสอนอ่านเป็นคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ระหว่างก่อนและหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ พบว่า ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ของ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวได้ดีขึ้น ผลเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกการอ่านคำที่ผู้วิจัยนำมาใช้ เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพและมีความสำคัญ ในการพัฒนาการอ่านของนักเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวสูงขึ้น ดังที่ จิตรา สมพล (2547) ระบุว่า แบบฝึกมีความสำคัญและ จำเป็นอย่างยิ่งในการใช้เป็นสื่อและอุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เหมาะสม และสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่าช่วยเสริมทักษะ การใช้ภาษาให้ ดียิ่งขึ้น ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกที่ดี เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ ถวัลย์ มาศจรัส (2550) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีไว้สำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน แก้ไขปัญหาการเรียนรู้ ของนักเรียน และพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่เด็กนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของมูทิตา แก้วคำแสน (2553) ที่พบว่า ผลคะแนนด้านการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ เรียนรู้ ด้านการอ่านสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เขมิกา หอปลาด (2550) ที่ผลการวิจัย พบว่า กรณีศึกษามีพัฒนาการในการอ่านคำสูงขึ้นมากกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 90 และมีความคงทน ในการจำคำมากกว่า โดยจำคำ 10 คำ ได้ถึง 7 วัน หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก การอ่านด้วยภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินดา อุ่นทอง (2549) ที่พบว่า แบบฝึกทักษะ การอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นเมื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนแล้วสามารถช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านมีพัฒนาการทางการอ่านสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 แบบฝึกการอ่านคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีกระบวนการสอนไปตามขั้นตอน จากง่าย ไปหายาก เน้นให้การเสริมแรง นักเรียน ครู ผู้ปกครอง มีการสร้าง ปฏิสัมพันธ์ อันดีต่อกัน ผู้ปกครองเป็นตัวช่วยที่สำคัญในการกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จึง ทำให้ทักษะในการอ่านของนักเรียนพัฒนาขึ้น

1.2 แบบฝึกการอ่านคำ ที่สร้างขึ้นเป็นเรื่องที่นักเรียนเรียนผ่านมาแล้ว ช่วยให้นักเรียน เรียนรู้ได้เร็วขึ้น สอดคล้องกับหลักการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ต้อง สอนซ้ำ ๆ ย้ำทวนอยู่เสมอ

1.3 การทำวิจัยครั้งนี้ครูผู้สอนได้แจ้งให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ ทำให้ผู้ปกครองมีความ เข้าใจปัญหาของนักเรียนมากขึ้น และให้ความร่วมมือดีมาก ทำให้บรรยากาศในการเรียน การสอน ไม่ตึงเครียด บรรยากาศในครอบครัวอบอุ่นมากขึ้น ผู้ปกครองลดการใช้อารมณ์กับนักเรียน

1.4 นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีความมั่นใจมากขึ้น กล้าแสดงออก เห็นคุณค่าของ ตนเอง จากการได้ประสบความสำเร็จในการเรียน อันส่งผลให้นักเรียนไม่ขาดเรียน และมีความสนใจ อยากรเรียนวิชาอื่น ๆ มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

2.1 แบบฝึกการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว เป็นสื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถอ่านคำได้ดีขึ้นครูผู้สอนจึงควรนำแบบฝึกไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หรือนักเรียนปกติที่เรียนรู้ช้า

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำ ครูผู้สอนควรให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านจากบัตรคำและบัตรภาพซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งจนนักเรียนจำคำได้แล้วจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกการอ่านคำ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนทำแบบฝึกได้ดีและมีความสุขในการเรียน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำกับวิธีสอนแบบอื่น ๆ เช่น การสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ หรือการสอนโดยใช้วิธีสอนการจำผ่านสายตาจากการใช้บัตรภาพ เพราะการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธี ต่างก็เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สามารถใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีขั้นตอนที่คล้ายคลึงกัน เพื่อให้ได้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

3.2 ควรศึกษาผลการใช้แบบฝึกการอ่านคำ ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เช่น วิธีการสอนแบบตรง หรือวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

